

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3396/2020. (X. 29.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Kúria Kfv.I.35.028/2019/2. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. Egy gazdasági társaság indítványozó jogi képviselője (Dr. Kovács P. Zoltán Ügyvédi Iroda, képviseli: dr. Kovács P. Zoltán ügyvéd) útján alkotmányjogi panasszal fordult az Alkotmánybírósághoz az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján. Az indítványozó kérelme arra irányult, hogy az Alkotmánybíróság állapítsa meg, hogy a Kúria mint felülvizsgálati bíróság Kfv.I.35.028/2019/2. számú végzése alaptörvény-ellenes, és ezért azt – a Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság 2.Kpkf.670.586/2018/3. számú végzésére, az első fokon eljáró Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (a továbbiakban: KMB) 45.K.30.337/2018/6. számú végzésére, továbbá a KMB 22.K.31.878/2015/15. számú, perújítással támadott alperben hozott ítéletére, valamint az adóhatóság 2927716877 számú másodfokú és 3621396017 számú elsőfokú határozatára kiterjedő hatállyal – semmisítse meg. Az indítványozó – az Abtv. 61. § (1) bekezdésére hivatkozva – végrehajtás felfüggesztése iránti kérelmet is előterjesztett.
- [2] Az alkotmányjogi panaszra okot adó ügy lényege az alábbiak szerint foglalható össze az Alkotmánybíróság számára rendelkezésre bocsátott iratanyag alapján.
- [3] 1.1. Az elsőfokú adóhatóság (Nemzeti Adó- és Vámhivatal Kelet-budapesti Adóigazgatósága) általános forgalmi adó adónemben (a továbbiakban: áfa) bevallások utólagos vizsgálatára irányuló ellenőrzést folytatott le az indítványozónál 2007. december 7-31., 2008. év és 2009. április-szeptember közötti időszakra. 2014. szeptember 3. napján kelt, 3621396017 számú határozatával az indítványozó terhére adóhiányt állapított meg, késedelmi pótlékot számított fel és adóbírságot szabott ki. Az indítványozó fellebbezése folytán eljáró másodfokú adóhatóság (Nemzeti Adó- és Vámhivatal Közép-magyarországi Regionális Adó Főigazgatóság) 2927716877 számú, 2014. december 8. napján kelt határozatával az elsőfokú döntést helybenhagyta. Az indítványozó 2014. december 11. napján keresetet nyújtott be a KMB-hez, amely azt 22.K.31.878/2015/15. számú, 2015. december 14. napján hozott ítéletével elutasította. Az indítványozó ezt a jogerős ítéletet felülvizsgálati kérelemmel és alkotmányjogi panasszal sem támadta.
- [4] 1.2. A fenti jogerős ítélettel szemben az indítványozó perújítási kérelemmel fordult a KMB-hez 2017. december 21. napján. Elsődlegesen azt kérte, hogy a KMB a 22.K.31.878/2015/15. számú ítéletet az alperesi határozatra is kiterjedően helyezze hatályon kívül; másodlagosan azt is kérte, hogy az előbbieket mellett új eljárásra kötelezze az alperest. Perújítási kérelmében arra hivatkozott, hogy a Kúria 2017. szeptember 14. napján meghozta Kfv.I.35.760/2016/6. számú ítéletét, amelyben elvi érveléssel mondta ki, hogy az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (a továbbiakban: Art.) 128. § (1) bekezdése szerinti törvényi határidő letelte után az adóhatóságnak nincs lehetősége szankció alkalmazására. Hivatkozott továbbá a Kúria Kfv.I.35.138/2016/9. számú eseti döntésére, amely a határidők túllépésével kapcsolatban leszögezte, hogy a határidő túllépését követően beszerzett bizonyítékokra nem alapítható megállapítás, az ugyanis a hatálytalanság következményével jár. Az indítványozó megjelölte az Alkotmánybíróság 5/2017. (III. 10.) AB határozatát (a továbbiakban: Abh.) is.
- [5] A KMB 45.K.30.337/2018/6. számú, 2018. április 3. napján kelt végzésével az indítványozó perújítási kérelmét, mint érdemi tárgyalásra alkalmatlant, elutasította. A KMB rámutatott arra, hogy az indítványozó kérelme alapján elsősorban a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 260. § (1) bekezdés a) pontját szükséges értelmezni, amely úgy szól, hogy a jogerős ítélet ellen perújításnak van helye, ha a fél oly tényre vagy bizonyítékra, illetőleg olyan jogerős bírói vagy más hatósági határozatra hivatkozik, amelyet

- a bíróság a perben nem bíralt el, feltéve, hogy az – elbírálás esetén – reá kedvezőbb határozatot eredményezhetett volna. A KMB arra az álláspontra helyezkedett, hogy a perújító indítványozó perújítási kérelmében előadottak nem terjeszkedhetnek túl az alapperben előterjesztett kereseti kérelmén. Az indítványozó, azzal ellentétben, amit perújítási kérelmében előadott, kereseti kérelmében nem vitatta az eljárási határidő túllépését és az alperes által alkalmazott szankciókat. A kereseti kérelemhez kötöttség elvére tekintettel a perújítási eljárásban más tényre alapított és ebből következően más jogcímen történő kérelem érvényesítésére nincs lehetőség. A perújítás megengedhetősége jogszabályi feltételeinek teljesülése körében megállapítandó, hogy a Pp. 260. § (2) bekezdése szerinti perújítási feltétel sem teljesült, mert a Kúria Kfv.I.35.760/2016/6. számú ítélete, mint a perújítás alapjaként megjelölt tény nem állt fenn a perújítással támadott ítélet meghozatalakor.
- [6] Az indítványozó fellebbezésére eljáró Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság 2.Kpkf.670.586/2018/3. számú, 2018. szeptember 27-én kelt végzésével az elsőfokú végzést hatályában fenntartotta, mert a KMB a rendelkezésre álló peradatok alapján helytállóan állapította meg a tényállást, és jogszerű következtetésre jutott, amikor a perújítási kérelmet mint érdemi tárgyalásra alkalmatlant elutasította. A KMB által kifejtett indokokkal a másodfokú bíróság maradéktalanul egyetértett.
- [7] 1.3. Az indítványozó felülvizsgálati kérelmet nyújtott be a Kúriához, amelyben a jogerős másodfokú végzés hatályon kívül helyezését és a jogszabályoknak megfelelő új határozat hozatalát kérte. A Kúria Kfv.I.35.028/2019/2. számú végzésével az indítványozó felülvizsgálati kérelmét hivatalból elutasította, mert a Pp. 270. § (2)–(3) bekezdéséből az következik, hogy a perújítás megengedhetősége kérdésében nincs helye felülvizsgálatnak, az ugyanis nem az ügy érdeméről szól. A Kúria Kfv.I.35.028/2019/4. számú végzésével a felülvizsgálati eljárási illeték összecszerúsége körében kijavította a sérelmezett végzést.
- [8] 2. A Kúria fenti végzésének közlését követően az indítványozó alkotmányjogi panaszt terjesztett elő az Abtv. 27. §-a alapján. Arra hivatkozott, hogy a Kúria Kfv.I.35.028/2019/2. számú végzése, valamint a perújítás megengedhetősége tárgyában hozott első- és másodfokú végzések, továbbá az alapperben hozott jogerős ítélet, valamint első- és másodfokú adóhatósági határozatok sértik az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdését, M) cikk (1) bekezdését, az R) cikk (3) bekezdésén keresztül a Nemzeti Hitvallás azon mondatát, miszerint „[v]alljuk, hogy népuralom csak ott van, ahol az állam szolgálja polgárait, ügyeiket méltányosan, visszaélés és részrehajlás nélkül intézi”, XII. cikk (1) bekezdés első mondatát, XV. cikk (2) bekezdését, XXIV. cikk (1) bekezdését és XXVIII. cikk (1) bekezdését. Ezért az előbbi hatósági és bírósági döntések megsemmisítését is kérte a Kúria végzésén túl.
- [9] 2.1. Az indítványozó először az alapeljárásban hozott hatósági és bírósági határozatokkal szemben adta elő érveit. Eszerint az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésében rögzített jogállamiság eszméjével összeférhetetlen, hogy az adóhatóság önkényesen, a jogszabályi határidő leteltét követően hoz megállapító határozatot. „Ráadásul olyan határozatot, amely alapján egyértelmű, hogy a döntéshozó nem rendelkezett illetékességgel és hatáskörrel, ami a határozat semmisségéhez vezetett. Az ügyben eljáró bíróságok annak ellenére figyelmen kívül hagyják mind a határidő túllépést, mind pedig a semmisségi okot, hogy azokra az indítványozó kifejezetten hivatkozott is.”
- [10] Az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdése és XXVIII. cikk (1) bekezdése sérelmét az indítványozó a következőkre alapította. Az elsőfokú és másodfokú adóhatósági határozat, valamint az alapeljárásban hozott bírósági ítélet alaptörvény-ellenes jogszabály-értelmezések sorával sérti a tisztességes eljáráshoz való jogát. Különösen azzal okoznak sérelmet, ahogyan az Art. 128. § (1) bekezdését értelmezik. Az Abh.-ból ugyanis nem következik, hogy a határozathozatali határidő túllépése csupán a szankció kiszabását hiúsítaná meg. Az indítványozóval szemben folytatott utólagos adómegállapításra irányuló eljárást határozathozatal nélkül kellett volna lezárni, mert jogvesztő határidőről van szó. Annak alátámasztására, hogy a hatósági határozatok semmiek, az indítványozó hivatkozott a KMB 27.K.30.357/2017/26. számú ítéletére, amelyet egy másik eljárásban hoztak ugyan, de – előadása szerint – a felek és a lényegi perbeli tényállás azonos volt azzal, ami a perújítással támadott eljárásban szerepelt. Ebben a másik ítéletben a KMB a kiadmányozás szabályainak sérelme miatt megsemmisítette az adóhatósági határozatokat. Az indítványozó előadta, hogy jelen esetben is ugyanez áll fenn: a kiadmányozóként feltüntetett személyek helyett mind az első-, mind a másodfokú határozatot mások olvashatatlan aláírással látták el.

- [11] 2.2. Az indítványozó azt is előadta alkotmányjogi panaszbeadványában, hogy a Pp. 1976-os kommentára, az 1974-es polgári eljárásjogi tankönyv és számos 1990 előtti BH alapján a perújítás megengedhető lett volna. Perújítási kérelmében ugyanis nem jogkérdésről, hanem ténykérdésről van szó; ráadásul a perújítás csak jellemzően, tehát nem kizárólagosan a jogerős, bírságot kiszabó határozatok ténybeli hibáinak a javítását szolgálja; az alapperben eljáró bíróság a közigazgatási per lényeges tényeit hagyta figyelmen kívül, bizonyítékait annak ellenére nem bírálta el, hogy azokra az indítványozó hivatkozott. Ezek miatt a perújítást nem lehetett volna megtagadni az ügyében.
- [12] 3. Az Alkotmánybíróságnak az Abtv. 56. §-a alapján mindenekelőtt azt kellett megvizsgálnia, hogy az alkotmányjogi panasz a befogadhatóság törvényi feltételeinek eleget tesz-e.
- [13] 3.1. A kérelmező gazdasági társaság alkotmányjogi panasz benyújtására indítványozói jogosultsággal rendelkezik, és érintettsége fennáll, mivel a támadott végzéssel befejezett bírósági eljárásban perújító felperes volt. Jogorvoslati jogát kimerítette, amikor fellebbezést nyújtott be a Fővárosi Törvényszékhez a KMB végzését vitatva. A támadott döntéssel (a Kúria végzésével) szemben további jogorvoslati eljárás nem állt a rendelkezésére. Az indítvány felhívja az Alkotmánybíróság hatáskörét megalapozó rendelkezést (Abtv. 27. §), kifejezett kérelmet tartalmaz a jogkövetkezmények megállapítására, valamint beazonosítható módon megjelöli a sérelmezett kúriai végzést, amelyhez képest az Abtv. 30. § (1) bekezdésében meghatározott hatvan napos határidőn belül nyújtotta be indítványát.
- [14] 3.2. Az Alkotmánybíróság emlékeztet arra, hogy az Abtv. 27. § (1) bekezdés a) pontja értelmében az indítványozó Alaptörvényben biztosított joga sérelmét állíthatja. Az Alkotmánybíróságnak töretlen a gyakorlata azzal kapcsolatban, hogy „a jogbiztonság önmagában nem Alaptörvényben biztosított jog, így a B) cikk (1) bekezdésének sérelmére alkotmányjogi panaszt csak kivételes esetben – a visszaható hatályú jogalkotás és jogalkalmazás, valamint a felkészülési idő hiánya esetén – lehet alapítani” {3051/2016. (III. 22.) AB határozat, Indokolás [14]; 35/2017. (XII. 20.) AB határozat, Indokolás [14]; 3053/2019. (III. 14.) AB végzés, Indokolás [8]; 3206/2020. (VI. 11.) AB végzés, Indokolás [19]}. Az indítványozó alkotmányjogi panaszának B) cikk (1) bekezdésére alapított eleme azonban nem ezeket tartalmazza, így az nem felel meg a befogadhatóság törvényi feltételeinek, ezért érdemi vizsgálatára nem kerülhetett sor.
- [15] Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint az Alaptörvény M) cikk (1) bekezdése sem minősül olyan, az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát tartalmazó alaptörvényi rendelkezésnek, amelyre alkotmányjogi panasz alapítható lenne {3140/2020. (V. 15.) AB végzés, Indokolás [10]}. „Az Alaptörvény M) cikk (1) bekezdésében foglalt alkotmányjogi szabály Magyarország gazdaságának alapvető szervező elveit rögzíti.” {3249/2018. (VII. 11.) AB végzés, Indokolás [9]} E panaszelem érdemi elbírálására tehát nincs lehetőség.
- [16] Az Alkotmánybíróság azt is megállapította, hogy az Alaptörvény R) cikk (3) bekezdése, és a Nemzeti Hitvallás azon keresztül felhívott mondata sem minősül Alaptörvényben biztosított jognak, ezért az erre vonatkozó panaszelem érdemi vizsgálata sem végezhető el {vesd össze például: 3156/2020. (V. 15.) AB végzés, Indokolás [17]}. Az Alaptörvény R) cikk (3) bekezdése az Alaptörvény értelmezésére irányadó rendelkezés {3154/2014. (V. 9.) AB végzés, Indokolás [27]; 3137/2014. (IV. 24.) AB végzés, Indokolás [7] és [14]}.
- [17] 3.3. A határozott kérelem követelménye azt is magában foglalja, hogy az indítványnak egyértelműen elő kell adnia az eljárás megindításának indokait, alkotmányjogi panasz esetén az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényegét, továbbá indokolást arra nézve, hogy a sérelmezett bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezésével [vesd össze: Abtv. 52. § (1b) bekezdés b) és e) pont]. „Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint pedig az indokolás hiánya {lásd pl.: 3058/2016. (III. 22.) AB végzés, Indokolás [11]; 3245/2016. (XI. 28.) AB végzés, Indokolás [10], [13]} az ügy érdemi elbírálásának akadálya.” {Lásd legutóbb: 3353/2019. (XII. 6.) AB végzés, Indokolás [21]}
- [18] Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az Alaptörvény XII. cikk (1) bekezdésével és XV. cikk (2) bekezdésével kapcsolatban az alkotmányjogi panasz indokolást nem tartalmaz, ezért nem felel meg a határozott kérelemmel szemben támasztott előbbi követelményeknek [Abtv. 52. § (1b) bekezdés b) és e) pont], következésképpen érdemi vizsgálatukra nem kerülhetett sor.

- [19] 3.4. A tisztességes hatósági eljáráshoz való jog [Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdés] és a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog [Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdés] körében az indítvány nem a perújítási eljárásban hozott határozatokat, hanem az alapeljárásban született hatósági határozatokat és jogerős bírósági ítéletet támadja. Az alkotmányjogi panaszt azonban a Kúria végzésével szemben nyújtotta be, amely a perújítás megengedhetősége kérdésében előterjesztett felülvizsgálati kérelmet hivatalból elutasította. Emlékeztet az Alkotmánybíróság arra, hogy az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény 26. § (1) bekezdésének és 27. §-ának, valamint az Alkotmánybíróság Ügyrendje 32. §-ának egységes értelmezéséről szóló 1/2019. (XI. 25.) AB Tü. állásfoglalása (a továbbiakban: Tü. áf.) I.1. pont utolsó mondata úgy szól, hogy „[a] perújítási kérelmet elutasító döntés – ha az indítványozó a rendes jogorvoslati lehetőségeit kimerítette – önállóan is támadható alkotmányjogi panasszal, de ebben az esetben az Alkotmánybíróság csak a perújítási kérelem elutasítását vizsgálja, a jogerős döntést nem”. Az Alkotmánybíróság ezt az értelmezést a Tü. áf. előtti gyakorlatában is alkalmazta [lásd például: 3326/2017. (XI. 30.) AB végzés, Indokolás [28]; 3325/2017. (XI. 30.) AB végzés, Indokolás [28]]. Emiatt nem voltak érdemben vizsgálhatók azok a panaszelemek, amelyeket az indítványozó az alapeljárással szemben fogalmazott meg.
- [20] Mindazonáltal megjegyzi az Alkotmánybíróság, hogy nem okozza a tisztességes hatósági eljáráshoz való jog [Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdés] sérelmét az a hatósági és bírósági törvényértelmezés, amely önadózással teljesítendő anyagi jogi adókötelezettség megsértése esetében az Art. 128. § (1) bekezdésében rögzített határozathozatali határidőn túl is lehetővé teszi a hivatalból indult adóigazgatási eljárás hatósági határozattal, elévülési időn belül való lezárását úgy, hogy abban az adóhatóság adóhiány és reparációs célból késedelmi pótlék fizetésére kötelezi az adózót [17/2019. (V. 30.) AB határozat, Indokolás [110]].
- [21] 3.5. Az Alkotmánybíróság utoljára azt az indítványi elemet vizsgálta, amelyik a perújítás megengedhetőségét állította. A vizsgálat először arra terjedt ki, hogy a Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság 2.Kpkf.670.586/2018/3. számú végzésének alkotmányossági felülvizsgálatára sor kerülhet-e a jelen ügyben, amelyben a Kúria hivatalból elutasító határozatot hozott a felülvizsgálati lehetőség kizártsága miatt. Ezzel kapcsolatban az Alkotmánybíróság emlékeztet arra, hogy „az eljárást befejező döntéssel felülvizsgált más bírósági (vagy hatósági) döntések vizsgálatára és megsemmisítésére csak két esetben van lehetőség: az eljárást lezáró döntés megsemmisítése esetében [lásd: Abtv. 43. § (4) bekezdés], illetve akkor, ha az alsóbb fokú bírósági döntés az irányadó szabályok szerint önállóan is támadható volt alkotmányjogi panasszal és az indítványozó ilyen kérelmet korábban benyújtott [lásd: Ügyrend 32. § (4) bekezdés, vedd össze továbbá: 3326/2019. (XI. 26.) AB végzés, Indokolás [5]; 3245/2019. (X. 17.) AB végzés, Indokolás [11]; 3320/2018. (X. 16.) AB végzés, Indokolás [13]–[14]]” [3078/2020. (III. 18.) AB végzés, Indokolás [9]; lásd hasonlóan: 3162/2020. (V. 21.) AB végzés, Indokolás [13]; 3188/2020. (V. 27.) AB végzés, Indokolás [13]; 3221/2020. (VI. 19.) AB végzés, Indokolás [15]].
- [22] Ezt a gyakorlatot az Alkotmánybíróság a perújítási eljárásra is megfelelően vonatkoztatja. Ebből az következik, hogy a perújítás megengedhetősége kérdésében hozott, elutasítást tartalmazó jogerős (másodfokú) végzés csak akkor vizsgálható, illetve csak akkor semmisíthető meg, ha azt határidőn belül alkotmányjogi panasszal támadta az indítványozó (és a befogadhatóság egyéb feltételei is teljesülnek), vagy ha a perújítási eljárást lezáró kúriai döntést megsemmisíti az Alkotmánybíróság [lásd: Abtv. 43. § (4) bekezdés]. Ezzel kapcsolatban megjegyzendő, hogy eljárásjogi szakkérdés, tehát a bírói jogértelmezés körében értelmezendő az, hogy a perújítás megengedhetősége körében helye van-e felülvizsgálati eljárásnak. Ezekből az következik a jelen ügyre nézve, hogy nem volt helye a Fővárosi Törvényszék 2.Kpkf.670.586/2018/3. számú végzése alkotmányossági felülvizsgálatának, mert azt határidőn belül az indítványozó nem támadta meg alkotmányjogi panasszal.
- [23] Az Alkotmánybíróság végül azt az indítványi elemet bírálta el, amelyik a Kúria Kfv.I.35.028/2019/2. számú végzése alaptörvény-ellenességét állította. Ezzel összefüggésben az Alkotmánybíróság emlékeztet következetes gyakorlatára, amely szerint visszautasításra ad okot, ha az indítványozó érvelése nem tartalmaz alkotmányjogi-lag értékelhető indokolást. Az alkotmányossági összefüggéseket tehát be kell mutatnia az indítványozónak [a legutóbbi gyakorlatból lásd például: 3053/2019. (III. 14.) AB végzés, Indokolás [12]; 3231/2018. (VII. 2.) AB végzés, Indokolás [13]; 3327/2019. (XI. 26.) AB végzés, Indokolás [14]; 3353/2019. (XII. 6.) AB végzés, Indokolás [21]; 3077/2020. (III. 18.) AB végzés, Indokolás [17]].
- [24] Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítványozó alkotmányjogilag értékelhető érveket nem adott elő a Kúria sérelmezett végzésével szemben. Egyfelől ugyanis a panaszindítvány a perújítás megengedhetősége körében a bíróságok szakjogi értelmezését vitatta. Megjegyzi az Alkotmánybíróság, hogy állandó gyakorlata szerint „a bírói döntés alaptörvény-ellenességének vizsgálata során az Alkotmánybíróság attól is tartózkodik,

hogy a bíróságok felülbírálati jogköréhez tartozó, szakjogi vagy kizárólag törvényértelmezési kérdésekben állást foglaljon” {elsőként lásd: 3003/2012. (VI. 21.) AB végzés, Indokolás [4]; legutóbb lásd: 3241/2020. (VII. 1.) AB végzés, Indokolás [37]}. Másfelől a Kúria nem is bocsátkozott az alsóbíróság szakjogi álláspontjának felülvizsgálatára, mert a Pp. irányadó szabályai szerint nem volt helye az indítványozó által kérelmezett felülvizsgálati eljárás lefolytatásának. Ezek miatt a Kúria végzésével szemben előadottak nem felelnek meg Abtv. 52. § (1b) bekezdés *b)* és *e)* pontjában rögzített feltételeknek, ami az érdemi vizsgálat akadályát képezte.

- [25] 4. Mindezekre tekintettel az alkotmányjogi panasz nem felel meg a befogadhatóság feltételeinek, ezért azt az Alkotmánybíróság az Abtv. 56. § (1)–(3) bekezdése alapján tanácsban eljárva, az Abtv. 27. § (1) bekezdés *a)* pontja, és 52. § (1b) bekezdés *b)* és *e)* pontja, valamint az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *h)* pontja alapján visszautasította. Az indítványozó végrehajtás felüggesztése iránti kérelméről az Alkotmánybíróságnak nem kellett döntenie, mert a panaszeljárás a jelen végzés meghozatalával lezárult.

Budapest, 2020. október 13.

Dr. Szalay Péter s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Szalay Péter s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Dienes-Oehm Egon
alkotmánybíró helyett

Dr. Szalay Péter s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Hörcherné dr. Marosi Ildikó
előadó alkotmánybíró helyett

Dr. Szalay Péter s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Salamon László
alkotmánybíró helyett

Dr. Szalay Péter s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Szabó Marcel
alkotmánybíró helyett

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/1069/2019.

• • •